

prima instanță: O. Parfeni

dosarul nr. 2ra-57/18

instanța de apel: A. Minciuna, V. Sîrbu, V. Maihaila

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Valentin Lupașco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Valentin Lupașco împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Valentin Lupașco și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 11 mai 2017, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 16 februarie 2017, Valentin Lupașco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ilie Bairac cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Ocnița din 28 februarie 2011 (dosar nr. 2-60/201), a fost încasat în beneficiul lui, în mod solidar de la Clubul de fotbal Nistru Otaci și Vasile Traghira, sumele de 40450 dolari SUA și 9639 lei.

Menționează că hotărârea Judecătoriei Ocnița din 28 februarie 2011 a devenit irevocabilă la data de 16 aprilie 2011 și în baza titlului executoriu a fost pusă spre executare de către executorul judecătoresc Roman Ionița, care la data de 9 iunie 2011 a intentat procedura de executare.

Susține că în urma măsurilor întreprinse pentru executare a fost încasată suma de 220000 lei.

Indică că în luna aprilie 2015, documentele de executare au fost strămutate executorului judecătoresc Ilie Bairac, care până în prezent nu a întreprins măsuri pentru executarea hotărârii, din motive necunoscute, or, debitorul Vasile Traghira are bunuri materiale care pot fi urmărite de către executor.

Consideră că prin acțiunile ilicite ale executorului judecătoresc Ilie Bairac, nu are posibilitatea de a-și îndeplini dorința privind procurarea unui apartament pentru familia lui.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasarea din contul statului a prejudiciului moral în sumă de 30000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 11 mai 2017, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Valentin Lupașco și menținută hotărârea primei instanțe.

La 7 noiembrie 2017, Valentin Lupașco a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Menționează că decizia instanței de apel a fost determinată de interpretarea eronată a reglementărilor legale care guvernează situația expusă în speță, în special a prevederilor Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Sușține că atât prima instanță, cât și instanța de apel nu au luat în considerație că dânsul îndeplinea tot ce-i spunea executorul judecătoresc, iar din motivul că el nu cunoaște legislația ce reglementează modul de executare a documentelor de executare, consideră că executorul judecătoresc s-a folosit de acest fapt și l-a ajutat pe debitor să nu achite datoria.

Evidențiază că după emiterea hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 11 mai 2017, executorul judecătoresc Ilie Bairac la data de 31 mai 2017 a restituit documentele de executare, fapt prin ce consideră că executorul judecătoresc Ilie Bairac a avut o înțelegere cu debitorul în privința neexecutării documentelor de executare.

Explică că având obligația legală, conform reglementărilor conținute la art. 373 CPC, de a verifica legalitatea hotărârii primei instanțe în întregul ei, prin prisma circumstanțelor și raporturilor juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și celor care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru justa soluționare a pricinii, instanța de apel s-a rezumat doar la invocarea faptului că prima instanță întemeiat a reținut că executorul judecătoresc Ilie Bairac a luat

măsurile necesare în vederea executării documentelor executorii nominalizate supra, și a reacționat imediat la toate cererile creditorului, întocmind încheieri, înștiințări care au fost expediate cu aviz de recepție în adresa creditorului și debitorilor, a ieșit la fața locului, a aplicat sechestru pe bunurile mobile, a întocmit procesul-verbal de sechestru și în acest sens nu-i poate fi imputată tergiversarea executării.

Este de opinia, recurentul, că este recunoscut faptul că, întocmind încheieri, înștiințări, executorul judecătoresc Ilie Bairac are dreptul legal să nu execute documentele de executare.

La 9 ianuarie 2018, executorul judecătoresc Ilie Bairac a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de către Valentin Lupașco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 7 noiembrie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Valentin Lupașco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Valentin Lupașco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Valentin Lupașco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Valentin Lupașco se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton